Autor Guste Santini
Četvrtak, 01 Ožujak 2001 20:10

"Hrvatski fond za privatizaciju objavio je danas u domaćem tisku i Financial Timesu međunorodni natječaj za prodaju većinskih paketa dionica u 21 hotelsko-turističkoj tvrtki."

Ništa nas ne može zaustaviti kad jednom krenemo. A krenuli smo! Nema milosti sve ćemo prodati - i gotovo! Privatizacija, privatizacija je cilj i sredstvo opstanka naše države. Tko se tome na bilo koji način suprostavlja mora znati da "podriva" hrvatsku državu. Jasno da to nije istina. Jednako je jasno da u uvjetima nepostojanja koncepcije i strategije razvoja sve i svašta može biti odlučeno, učinjeno i nikom ništa. Sutra će se govoriti kako nije bilo drugih rješenja. Uvijek je tako na ovim prostorima. Ljudi zaboravljaju. Kad zaboravljaju tako im i treba.

Svejedno **u svibnju kad izađe papir - ako izađe - o strategiji razvoja moći ćemo ustvrditi da istu nismo u stanju provesti. Odlično! Bitno je da smo je napisali (koncepciju i strategiju razvoja) i to je dovoljno. Bilo bi iznad očekivanja da smo odista ozbiljno želili nacionalnu strategiju razvoja. Sada kada se prodaji bliži kraj imamo alibi za sve a, posebice, možemo utvrditi da Hrvatska nema resursa za bilo koji i bilo kakavi razvoj. Ostaje nam da slijedimo svijet. I to je više od ništa - moglo je biti i gore - tko zna?**

Nakon rasprodaje hotelskih kapaciteta što nam ostaje? Jasno - ništa!

Ponovimo lekciju. Privatizacija od devedesetih godina je od strane vlasti prezentirana hrvatskim građanima kao spasonosno sredstvo bolje budućnosti. To što se navješteno nije ostvarilo za to nisu krivi zakoni već "smola" koja uvijek prati hrvatski narod. Možda je ovo malo previše ironično, ali dragi čitaoče, Ti koji pratiš napise na ovim stranicama, dozvoli mi malo sarkazma. Kakav bi mi bili narod da hiljadama godina ne nalazimo razloge svojem ustrajnom neuspjehu.

Najprije smo prodali izvozne tvrtke koje su temeljem uvezenog i vlastitog znanja osvojili tržišta - kao što je to bi Končar. Podsijećam da smo ukinuli končarev institut. Odlično. Jednako je bilo i sa Teslom. Opet, odlično.

Potom na red su došle razne pivovare i njima slične tvrtke koje su orijentirane na nacionalno tržište. Kupljene su tvrtke i tržište za malu cijenu. Odličan posao - za kupca.

Stvari se dinamiziraju. Na red su došle banke i to one koje su sanirane, banke koje su naljednice velikih bilanci stanja. U procjeni se je ignorirala veličina bilance stanja kao da je financijska industrija industrija opadajući a ne rastućih prinosa. Izvrsno sve smo prodali. Na Trgu bana Jelačića nema nacionalne banke. Više se ne biraju niti riječi pa se "domaće banke" nazivaju stranim bankama. Više nego odlično!

Osiguravateljnu industriju svakako treba prodati. Proračun se mora napuniti. Kad porezni obveznici nemaju veći porezni kapacitet izlaz ćemo naći u prodaji nacionalnog bogatstva. Opet, više nego odlično!

Prometni kanali su uglavnom usitnjeni. Istina Bog nisu prodani jer strani investitori nisu želili prihvatiti rizik rata. Ipak, danas otvaraju svoje kanale i konkuriraju domaćim proizvođačima.

Veliki lanci dominiraju. Veliki globalni lanci su "nosioci" tržišne filozofije - možeš, dragi čitaoče, misliti koliko im je stalo do tržišta i državnih interesa..

I PIK-ove ćemo prodati. Specijalizacija u proizvodnji zdrave hrane nam je nepotrebna. Bolje je da proizvodnju organizira i realizira strana tvrtka. Pa mi smo ionako totalno nesposobni. Odlična dijagnoza. Kad nam djeca emigriraju pitat ćemo se zašto su otišli? Trebali su biti strpljiviji. Ti mladi nisu strpljivi, a trbali bi (zašto?; to nije bitno! - glavno da mi nismo krivi) šutiti kao što smo i mi šutili.

Finale pripada turističkoj privredi. Kada? Upravo pred sezonu za koju tvrdimo da će biti bolja od prošlogodišnje. Kada? U vrijeme kada su se zaustavili gubici u turističkoj privredi. Jasno, nitko ne pita kako je ta "izraubana" privreda uopće uspjela preživiti? U finom društvu je nepristojuno postavljati ta i takva pitanja. Molim lijepo! Da se razumjemo!

Na prvom mjestu valja prodati hotele iz Dubrovačko-neretvanske županije. Dragi čitaoče moraš priznati snažna ideja. Dubrovnik dragulj Hravatske treba najprije prodati. Jasno, moramo biti sretni da dođu stranci. Zahvalni se moraju pristojno ponašati. Odlično! Dubrovnik će se internacionalizirati. Do sada nije bio - možeš misliti. Nećemo valjda prodavati hotele koji nisu najatraktivniji. Znamo mi da kukpcu valja ugodit. To je politika. I nikom ništa.

Ni to nije dosta. Sve ćemo prodati. Da. Da. Sve ćemo prodati i nećemo imati ništa. Odlično! Baš smo igrači! Svi će nam pljeskati kako smo brzo privatizirali privrednu strukturu i kako će čudo doći. Kada? Pa naravno - odmah. Bravo! Po kojoj cijeni nije važno. Glavno da se proda. Riječ besmisleno, dragi čitaoče, neću da čujem. Bitno je prodati. Nije ti jasno Nije ni meni, ali to je naš problem. Kada nećemo imati ništa opet ćemo postati revolucionarni i organizirano se suprostaviti stranom kapitalu. Neće on nas izrabljivati! Ovu rasprodaju, razumije se, zaboravit ćemo. Nećemo valjda upravljati gubicima koji su se deset godina taložili. Ovo je jednostavnije.

I tako dalje, do nove revolucije kada će neki drugovi biti naši predstavnici u humanijem društvu a mi ćemo ćekati to bolje u nedogled. Možda ipak nije loše vjerovati u drugi, treći ili neznam koji život.

Gorčina i oduševljenje s kojim su pisali socijalisti utopisti, sljedbenici Karla Marxa, itd..., sve me manje čudi. Uvijek treba opijum izgubljenom narodu. Jedino neznam kako će se sutra taj opijum zvati. I to je moja zabrinutost. Vjerujem, dragi čitaoče i Tvoja.